

ОСНОВАЦ

Број 1, октобар 2007.

Главни и одговорни уредник:
Саша Чорболоковић

Уредници:
Љиљана Маринковић
Саша Чорболоковић

Сарадници:
Наставници:
Милена Лападатовић
Крунислав Костадиновић

Лила Витковић
Јасминка Шкиљевић
Драгана Илић
Дејана Борановић
Данијела Сокочанин

Ученици:
Видо Младеновић VI₂
Младен Давидовић VI₂
Бранка Вулета VI₂
Татјана Ћирић VI₂
Јована Тасић VI₂
Борис Фирицки V₅
Теодора Стојановић V₅
Душан Маринковић V₅
Филип Максимовић VIII₄
Александра Милојевић VIII₄
Милица Пацић VIII₄
Јелена Грофуловић VII₁
Катарина Ђорђевић VII₂

Ликовно-графички уредник:
Никола Марковић

Лектори:
Гордана Остојић
Милена Лападатовић

Штампа:
Штампарија QWERTY design, Бор

Тираж: 200 примерака

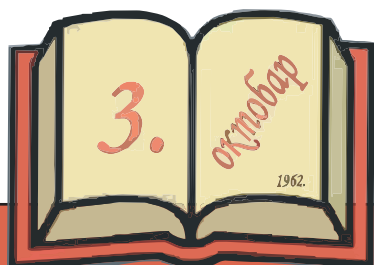
Реч уредника

Ове године Основна школа “3. октобар” у Бору прославља четрдесет пети рођендан. У складу са прославом овог јубилеја жеља нам је била да поново покренемо наш лист *Основац*, који је престао са излажењем 2000. године.

Концепција обновљеног часописа је таква да се у њему разликују два дела: озбиљне и забавне стране. Часопис прати рад школе, као и жеље и интересовања ученика.

Надамо се да смо успели да направимо један репрезентативни школски лист, који успева да помири традиционално и модерно, стереотипно и забавно, и који као такав задовољава све укусе.

Саша Чорболоковић

Реч уредника.....	2
Садржај.....	3

ОЗБИЉНЕ СТРАНЕ

Да ли знате.....	4
Интервју.....	5
Они су нас учили.....	6
Наши успеси.....	7
Десило се.....	8

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

Веровали или не.....	8
Страница лепих мисли.....	9
Књижевници о школи.....	9
Пажња, мали стварају!.....	10
Музичке кутак.....	12
Графити.....	13
Школски бисери.....	14
5 "нај" реченица из писмених задатака.....	14
СМС сваштара.....	15

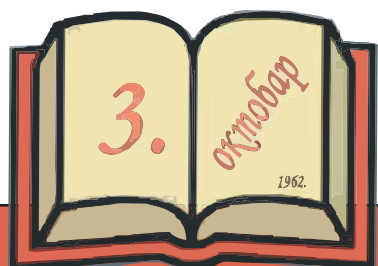
Спортска енциклопедија.....	15
Енглези у акцији.....	16
Вицеви.....	17
Мозгалица.....	18

Основна школа "3. Октобар" у Бору је отпочела са радом школске 1962/63. године. Због увећаног броја ученика и одељења, недовољног броја учионица у Основној школи "Вук Караџић", донета је одлука да се за потребе наставе адаптира зграда, у којој је раније био смештен Техникум и Школа за квалификоване раднике. Направљено је 10 учионица што је омогућило рад 20 одељења у 2 смене. У нижим разредима је било 12, а у вишим 8 одељења са укупно 752 ученика. Иако је у почетку замишљена само као огранак школе "Вук Караџић", решењем Народног одбора општине Бор од 25. децембра 1962. школа је добила је дозволу за самосталан рад. Ускоро је за Дан ослобођења Бора и његове околине добила име "3. октобар". За првог директора постављен је Андреја Митић, бучјански и брестовачки учитељ, а за његовог помоћника именован је Драгослав Џацић, такође учитељ. Наредне школске године школа је добила нову зграду у северном делу града, у улици Иве Лоле Рибара.

То је била троспратна зграда са кабинетима за биологију, физику, хемију, радионицама за техничко образовање и специјализованим учионицама за остале предмете и разредну наставу. За кратко време школа је имала физкултурну салу, школску амбуланту, ђачку кухињу и библиотеку. После шеснаест година рада у овој згради школа ће 1. октобра 1979. године, због потребе проширења копа који се налазио у њевој близини, бити пресењена у модерније и опремљеније здање у улици 3. октобар, где се и данас налази.

(из монографије о школи "3. октобар" аутора Саше Чорболоковића и Милене Лападатовић)

П: На директорско место дошли сте после 20 година проведених у настави. Колико Вам је ова промена тешко пала?

О: Свака промена у животу тешко падне. Било ми је тешко да оставим разред који сам водила две године, али сам хтела да опробам себе и у неком другом послу и надам се да сам у томе успела.

П: Доласком на место директора, шта сте прво пожелели да промените?

О: Приликом ступања на директорско место затекла сам бројне проблеме, али сам, као што сам својим колегама и обећала, као приоритет свог рада ставила обезбеђивање средстава за санацију крова који је био дотрајао, па је самим тим и представљао наш највећи проблем.

П: Шта су Вам још били планови и докле се стигло са њиховом реализацијом?

О: Те 2005. године, поред крова, жеља ми је била да средим хигијенске и санитарне чворове, физкултурну салу, да адаптирам једну просторију за наше теткице, обновим школски намештај и осавременим наставна средства. До сада је доста урађено, а у процесу реализације су: пројекат за реконструкцију физкултурне сале (очекују се средства од Министарства спорта), кречење учионица, а поднет је и захтев за обнову школског намештаја, који није мењан од 1979. године.

П: Колико ђака има школа и каква је структура наставног кадра?

О: Школа има 900 ђака који су распоређени у 38 одељења. Наставни кадар је видно подмлађен, а већина наставника је са високом стручном спремом.

П: Да ли сте задовољни постигнутим резултатима на такмичењима у протеклој школској години?

О: Протекла школска година била је година изваредних резултата. Поносна сам на изузетну савесност и одговорност наставника и ученика током припрема за такмичења, а још више оствареним резултатима.

П: Ове године школа прославља 45. рођендан. Како ће бити прослављен овај јубилеј?

О: 45-годишњица успешнограда ове школе биће прослављена организовањем спортских сусрета, литерарног и ликовног конкурса на тему *Ау, што је школа zgodna!*, централном приредбом у свечаној сали и поновним покретањем часописа *Основац*, листа ученика и наставника наше школе.

Светлана Модец
директор школе

П: Како би изгледала Ваша честитка запосленима и ученицима?

О: Свим запосленима и свим ученицима наше школе желим пуно здравља, среће и успеха. Сигурна сам да ћемо и у наредном периоду лепо сарађивати јер је рад много успешнији и пријатнији уз међусобну сарадњу, поштовање и поверење. Ми то имамо и зато нека траје!

Мирјана Стојанов
наставник српског

П: Ваша радна каријера је трајала пуне 33 и по године. Сада сте у заслуженој пензији. Многи прекид рада тешко поднесу. Какав је био случај са Вама?

О: У пензију сам отишла својом вољом, својом одлуком. Дакле, мислила сам да сам себе довољно припремила за тај неминовни чин. Међутим, није баш било тако. Осећала сам се усамљеном, безвредном, као да сам негде залутала, али убрзо сам отишла у Београд да чувам своју унуку, па тако, поред ње, било ми је лакше. Још увек веома патим за ученицима, школом и својим колегама.

П: Извели сте многе генерације. Која Вам је остала у посебном сећању?

О: Памтим и памтићу сва она одељења којима сам била разредни старешина. Мој циљ је био да буду најбољи у школи, а они су мој циљ, прихватили као свој и остваривали су га. У тим одељењима било је највише такмичара, највише одличних, највише вуковаца. Ја сам их веома бодрила и подржавала у остваривању сада већ њихових циљева. Из тих генерација имала сам четири ученика генерације. Зато их све памтим и веома се поносим њима јер су били суперлативи у школи.

П: Током радне каријере били сте хваљени и цењени. У чему се огледа тајна вашег успеха?

О: Тајне нема, као ни формуле за постизање успеха. Једноставно наставник треба да воли свој предмет, да стално нешто чита из те области, да има циљ, да уме да пренесе своје знање на најједноставнији начин и да несебично воли своје ученике. Да их подстиче на рад, на такмичења, да сваки њихов успех јавно похвали, а неуспех ученика доживи као сопствени неуспех. Да им

помаже у савладавању градива, да их не вређа и не омаловажава. Деца воле такве наставнике. Можда је у томе успех. Не знам!

П: По Вама које би квалитете требало да поседује добар наставник?

О: Прво да буде добар човек, да има знање, да уме то знање да пренесе ученицима, да буде тачан, доследан, истинољубив, амбициозан и изнад свега да буде исти према свим својим ученицима.

П: Који су Ваши највећи успеси?

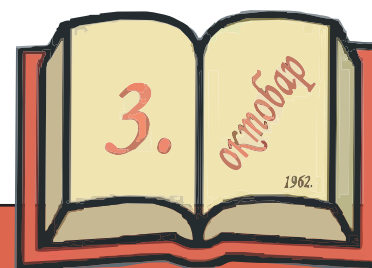
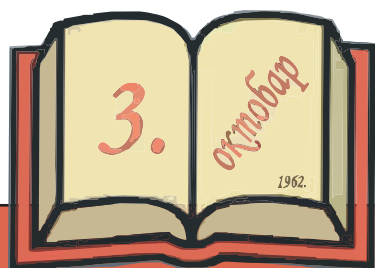
О: Ако бих набрајала све успехе, можда бих деловала нескромно. Сви моји ученици (радници, лекари, инжењери, магистри...) су данас дивни људи и веома успешни у послу којим се баве, сви ме поштују, поздраве, разговарају са мном. Успех је што нисам никад вређала, нити омаловажавала своје ученике, што су постизали најбоље резултате на такмичењима (треће место на Републичком такмичењу 1995. године), на пријемним испитима, литерарним конкурсима, што су нам часови били бајка и што сам ретко говорила "тишина!", што смо се много поштовали. Зато ми и недостају.

П: Шта бисте поручили својим млађим колегама?

О: Нека поруку извуку из мог претходног одговора и нека се на крају свог радног века са радошћу сећају својих успеха. Нека им радни мото буде: рад, ред и дисциплина.

П: Шта радите данас? Како употпуњујете слободно време?

О: Данас, као пензионер живим на релацији Бор – Београд и обрнуто, или сам на викендици. Сређујем утиске из прошлих времена и учим се да живим новим животом.

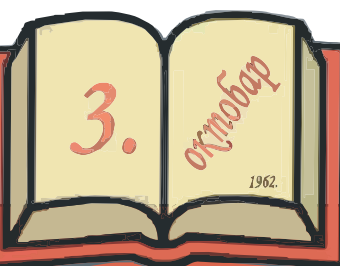
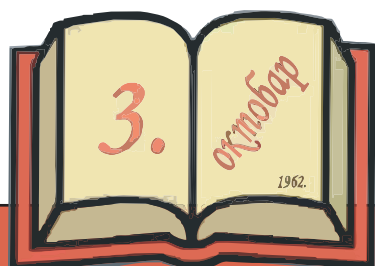
Предмет	Такмичење	Име и презиме	Разред	Освојено место
Српски језик	Окружно	Маја Перић	IV2	II
Српски језик	Окружно	Видо Младеновић	V2	I
Српски језик	Окружно	Ана Пушица	V5	II
Српски језик	Окружно	Александра Мартинесић	V4	III
Српски језик	Окружно	Урош Петровић	VI2	I
Српски језик	Окружно	Јелена Грофуловић	VII1	II
Српски језик	Окружно	Филип Максимовић	VII4	II
Српски језик	Окружно	Ивана Бошков	VIII5	II
Српски језик	Окружно	Драгица Јорговановић	VIII3	III
Математика	Окружно	Немања Јеленковић	III5	I
Математика	Окружно	Данило Радојковић	III2	II
Математика	Окружно	Марија Маринковић	III2	III
Математика	Окружно	Марија Станковић	IV2	I
Математика	Окружно	Анђелика Радивојевић	V2	II
Математика	Окружно	Лазар Војводић	V5	III
Математика	Окружно	Ана Живковић		III
Математика	Окружно	Јелена Грофуловић	VII1	I
Математика	Окружно	Владислав Јовић	VII1	III
Математика	Републичко	Јелена Грофуловић	VII1	IV
Енглески језик	Окружно	Милош Бећаревић	VIII5	I
Енглески језик	Окружно	Милица Станковић	VIII2	II
Енглески језик	Републичко	Милош Бећаревић	VIII5	X
Географија	Окружно	Милош Бећаревић	VIII5	III
Географија	Републичко	Милош Бећаревић	VIII5	XIX
Хемија	Окружно	Милош Милошевић	VII1	I
Хемија	Окружно	Драгица Јорговановић	VIII3	II
Хемија	Републичко	Милош Милошевић	VII1	IV
Техничко образовање	Окружно	Милица Маринковић	VII1	I
Техничко образовање	Републичко	Милица Маринковић	VII1	VI
Физичко васпитање	Окружно	девојчице (кошарка)		III
Физичко васпитање	Окружно	дечаци (одбојка)		I
Физичко васпитање	Окружно	девојчице (одбојка)		II
Физичко васпитање	Међуокружно	дечаци (одбојка)		III
Физичко васпитање	Окружно	дечаци (рукомет)		III
Физичко васпитање	Републичко	дечаци (стрељаштво)		VI

Наши ученици били су активни учесници на многим литерарним и ликовним конкурсима:

Данило Радојковић III2 “Мој разред у игри и различитости”, ликовни конкурс “Европа у школи”, треће место;

Милош Тодоровић III2 “Причао ми заотровани поток”, литерарни конкурс “Друштво борбе против рака”, друго место;

Марија Маринковић III2 “Мали Пјер”, ликовни конкурс дечије карикатуре, треће место.

Камила може одједном да попије 136 литара воде које њено тело затим чува. Камиле добро подносе нередовну исхрану јер у својим грбама чувају залихе масноће, а храну проналазе и у сивој трновитој вегетацији. Уз то њихова искошена копита не урањају у песак, а њихове ноздрве могу чврсто да се стисну како у њих не би ушао песак.

Паук точак, нађен у Намибијској пустињи, у Африци, креће се тако што се склупча и котрља.

Делфини имају три желуца.

Сматра се да су стабла урме међусобно блиско повезана. Ако једно стабло увене, његов «пријатељ који се налази у близини тугује и више не даје плода. Женско стабло такође вене ако је «њена љубав» посечена.

Таурези који живе у Ахагару (Африка) фасцинантни су људи. Мушкарци су високи, светле пути, а почев од пубертета носе вео. Неки кажу да их он штити од злих духова који би им могли ући кроз уста. Име таурет арапска је реч и значи “од бога напуштен”, због тога што дуго нису прешли на ислам, а и данас имају нека одступања од његових најстрожих правила. Жене не носе вео и имају велики утицај у породици, а таурешки бракови су углавном моногамни.

Срце жирафе тешко је 11 килограма.

Ној има очи двоструко теже од мозга.

Крунислав Костадиновић, Катарина Ђорђевић

- 26.09.1371. -Битка на Марици. Пораз браће Мрњавчевића од Турака.
- 29.09.1914. -Умро Стеван Мокрањац, наш чувени композитор и аутор „Руковети“.
- 29.09.1902. -Умро Емил Зола, чувени француски писац.
- 30.09.1876. -Рођен је Милан Ракић, српски писац и песник унутрашњих немира и сукоба.
- 30.09.1882. -Рођен је Хане Гајгер, по њему је назван Гајгеров бројач који мери радиоактивност.
- 30.09.1985. -Умро је Чарлс Рихтер, по њему је названа Рихтерова скала која мери јачину земљотреса.
- 30.09.1955. -У аутобуској несрећи погинуо је Џејмс Дин, у 24-ој години-глумио је у филмовима „Источно од раја“, „Бунтовник без разлога“ и „Див“.
- 30.09.1989. -Умро је наш књижевник Оскар Давичо.

Ако желиш да ти будућност буде другачија од садашњости, проучавај прошлост.

Између сутрашњег сна и јучерашњих жеља стоје данашње прилике.

Време пролази, али казана реч остаје.

Живи тако да део твојих успомена, буду део твоје среће.

Човек се богати оним што даје.

Многе моћи човека не могу учинити срећним, колико једна немоћ несрећним.

Данас људи знају цену свега, а праву вредност ничега.

Много је саветодаваца, а правих помагача мало

КЊИЖЕВНИЦИ О ШКОЛИ

Уређује: Анђелика Радивојевић

Душан Радовић

Нешто није у реду. Нову школу стварају они који су са одличним успехом завршили стару. Можда би било логичније да смо реформу школства поверили лошим ђацима, који су једини прави сведоци да стара школа није ваљала.

Многи ђаци добијају јединице зато што нижа оцена не постоји. Јединица је једина оцена за све врсте и количине незнања. Разлика између јединице и двојке је много већа него што се то родитељима чини.

Родитељи одлазе у школе на родитељске састанке са надом да им деца више знају него што уче.

Школе личе на казнено-поправне установе. Деца мисле да иду у школу само зато што нису била добра, а њихови учитељи раде у школи зато што нису хтели да слушају своје родитеље.

Књиге не дирамо и не читамо. Понекад, из очајања, узмемо неку књигу и када се изненада суочимо са њеном лепотом и памећу – то нас дотуче. Боље да је нисмо ни узимали. Не бисмо знали како је празно и пусто живети без књига.

ЧИСТА СЛИКА СВЕТА

Када сам срећан у моме оку станује суза, у сузи живи свет - чист као суза.

Кроз мокре трепавице гледам, леп је и ја га волим, његовим рекама у сновима пловим и белим планинама не могу да одолим.

За брзим ластавицама летим, са хитрим рибама пливам, у златним пољима дремам, у цветном врту уживам.

Срећан сам што на таквом свету постојим и чувам га да дуже траје
Када о природи лепо бринемо, Природа нам више даје.

Данило Радојковић IV/2

ТАТА

Тата ме воли највише на свету. Он ме води свуда где хоћу.

Мој тата има велику доброту и стрпљење и дању и ноћу.

Баш ми прија кад се са њим шетам играм лопту или зановетам.

Уз то волим да ме тата зове панда и да мами каже да је слатки меда чак и онда кад у кући нема реда, кад се сваком неки други програм гледа.

Увече кад кренем на спавање, молим тату за једно ушушкавање. Не може ми ништа мрак, кад је тата ту, мене није страх.

Лаку ноћ, дабре, Лаку ноћ, медо, Лаку ноћ, тата, До сутра је све у реду.

Алекса Младеновић II/2

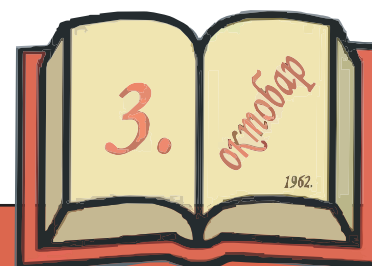
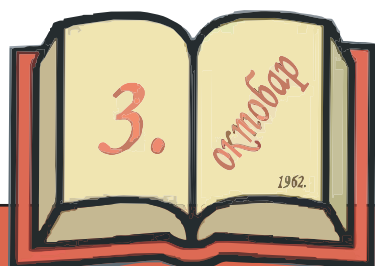
ДРУГАРСТВО

Другарство је као цвеће, ако га негујеш биће све веће, ако га пустиш без земље и воде, твоје другарство у пропаст оде. И зато га чувај ко звезду високо, и нека буде као све што, може да види твоје око.

Дејана Ћирић IV/3

КЊИГА

Моја другарица је пуна знања нека важна слова по њој су исписана. Са њом причам кроз песме и приче и то што волим што је што никад не виче. Чак ме и за цртаће баш брига јер све што волим јесте књига.
Дејана Ћирић IV/3

ДОГАЂАЈ СА ЛЕТЊЕГ РАСПУСТА

Цео летњи распуст сам провела лепо, али постоји један догађај који ће ми остати у сећању. Једног лепог дана пошла сам са тетком и течом у Јагодину. Стигли смо у један ресторан да се одморимо и освежимо. Док сам јела сладолед, чула сам како је нешто пало, одмах сам се окренула и видела малу ласту, која је испала из гнезда. Мој теча је хтео да је врати у гнездо, али је било много високо. Позвао је конобара и тражио мердевине, а он му није дао. Зато смо решили да је понесемо кући. Када смо стигли кући, ставили смо ласту у дубоку пикслу, али смо морали да јој обезбедимо храну. Отишли смо до оближње шуме и хватали скакавце и велике лептире. Док смо скупљали храну за ласту, мој теча је нашао малу корњачу, па смо и њу понели кући. Била сам много срећна што сам за само један дан нашла два љубимца и што сам могла да се бринем о њима. Било ми је много лепо.

Ја сам морала да се вратим у Бор, а тетка и теча су после неког времена пустили ласту и она је одлетела, а корњачу вратили у шумицу.

Маша Панов II/2

ПРИЧАО МИ ЗАТРОВАНИ ПОТОК

Једног данс полако сам шетала кроз шуму. У једном тренутку ми се учинило као да неко изнемоглим гласом дозива: “Упомоћ, упомоћ!”

Помало уплашена кренула сам у правцу одакле је допирао глас. Када сам стигла, видела сам да никог нема, сем једног огорелог места пуног муља и прљавштине кроз које је протикао поток. Али, какав је то поток? Тај поток је био браон боје и није давао никакве знаке живота. Сем воде која је текла све је било утихнуло. Најежила сам се јер сам једног тренутка помислила да сам на некој другој планети. Онда сам чула исти онај глас који је дозивао у помоћ. Рекао је: “Не бој се, девојчице, приђи слободно”. Када сам схватила да ме то поток зове, пришла сам колико сам могла, да не би заглибила у то блато и упитала га шта му се десило. Онда је поток почео своју причу. Испричао ми је како је некад био дубок и зелен, пун риба, рачића, жаба и зеленог биља. Око њега је расло разнолико цвеће, дрвеће свих врста. Птичице су певушиле и чиниле га најсрећнијим потоком на свету. Али једнога дана људи су изградили фабрике и почели да избацују отпадне воде у њега. Пошто су те воде биле загађене и пуне хемикалија, живот у потоку полако је нестајао. Временом је од њега остало само бледо сећање на прошле дане, а можда ни то.

Била сам тако тужна када сам чула његову причу и схватила како људи сами уништавају своју планету. Отишла сам одатле збуњена, али сам обећала потоку да ћу свима испричати његову причу и да ћу замолити људе да размисле о томе како загађују своју околину и природу!

Ловић Ленка IV/2

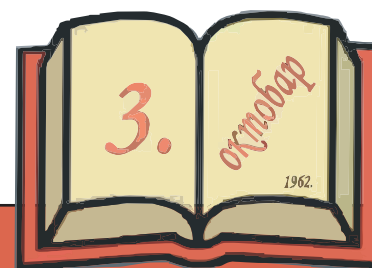
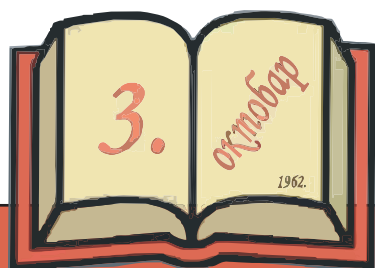
“Akademija FREE ZONE recording studio”... још једно дивно, мени јако драго, београдско место, али вама драги читаоци, бојим се, сасвим непознато. За многе, па и за мене, то

је још један од малобројних преосталих зидова српске културе који нису успели да пољуљају таласи западног система вредности који су, чини се, а највероватније и заувек, учврстили и усталили неки други, овдашњи системи о којима, опет, нисам ја надлежна да причам, али ко год јесте, свакако би требало да то што пре уради јер можда ипак постоји какав трачак наде за наше младе и неухрањене умове које, како изгледа, “неко” са “неких тамо небеских и недостижних висина” још одавно покушава да “угоји разним шареним слаткишима и посластицама, а пре свега ружичастим”. Један од малобројних уметника који ствара без икакве медијске подршке свакако јесте и Никола Врањковић, многим познатији као гитариста и текстописац београдског рок састава Блок Аут (Block Out), са којим ради близу 20 година. Никола је рођен је 1970. године у Београду, а у раној младости се преселио у Русију где је провео четири године. По повратку у Југославију, почетком 90-тих, дочекале су га разне социјалне (рођење “дизелаша” између осталих) а и многе друге промене које је сваки нормалан човек тешко и једва подносио, а које су можда тек данас неким очигледне. Николу су те, као и бројне друге страхоте које је овај народ претрпео, инспирисале за његов даљи, данас далеко озбиљнији рад, а који се као такав дао видети тек на другом албуму Блок Ауа, симболично названом “Година сиротињске забаве” и издатом пре читавих десет година, док се тим изразом још увек веома сликовито може описати српско друштво.

Иако у својим песмама говори о потешкоћама и проблемима читаве српске нације, Врањковић и сам за себе каже да пише крајње личне и искрене песме, што заиста јесте тако. Међутим, свакоме је дато да уметност тумачи како жели и како сматра да треба. После три блокаутовска албума, снимљених у студију “FREE ZONE” или ти “Akademija” студију где Никола ради као сниматељ и продуцент са многим култним домаћим бендовима, Врањковић је издао и свој литерарни првенац “Заовдеилизапонети” у коме још већи значај придодaje својим осећањима, у чему и лежи искреност његове поезије, и у коме прича о неким, можда чак и тежим темама, попут смрти и љубави (“Свако путује за себе”, тематски врло слична “Рођданској песми” са првог албума), док је, наравно, музички албум који иде уз књигу допуњен и романтичним, дунавским песмама као што су “Гусари”, слични нешто старијим али нимало романтичним “Зечевима” (са албума “Сан који срећан сањаш сам”) и “Депонији” (са албума “Црно бело и сребрно”).

Никола је још познат и као live тонац и сарадник многих наших рок састава, страствени пецарош, велики љубитељ Андреја Тарковског о коме је написао и песму “Андреј” (“Ако имаш с ким и где”). Врањковић је један од ретких уметника који је без икакве медијске помпе и без икаквог акцента на медијима, прецењеном центру данашњег информисања људи, освојио и придобио јако велику и многобројну публику коју и данас осваја управо таквим радом који се у Србији може наћи на некој вреднијој грани домаће рок сцене.

Николино стваралаштво није нимало лако схватити. Многи који просто не желе да отворе своје очи и барем на секунд погледају моћну владавину “великог система” који влада свуда око њих, Николу назива сатанистом, његове песме суицидним и депресивним иако су неке од њих, у одређеној дози, прожете чак и хумором па и романтиком. Наравно, сви који иоле познају његов рад знају да је то чиста будалаштина јер неко ко се у последњих 10 година у овој земљи осећао срећно и задовољно никако не може бити сасвим нормалан нити свестан стања у коме живи.

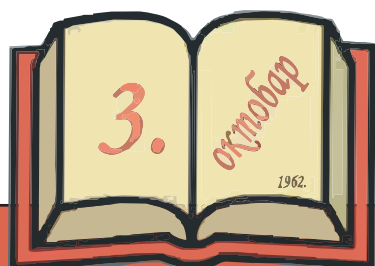

Још од Ворхола (Andy Warhol) постоји одређена врста екстравагантне уметности, доступне многим, која је својим постојањем обележила читав један временски период и коју је просто немогуће избрисати из повести.

Екстравагантна уметност обично представља нечију силну и натпросечну потребу за пажњом једног огромног броја људи. Наравно, такве уметности је увек било и увек ће је и бити, што је и добро, уколико се та иста мења у правом смеру и довољно, напредујући кроз време и усто не губећи своје значење и симболику. Таква уметност је данас еволуирала у многим правцима, има је свуда, на сваком кораку, и неизбежан је део данашње популарне културе и заиста се може видети свугде, па и на зиду наше, а и многих других школа.

Графити су један од најкреативнијих начина каналисања младалачког бунта и енергије и углавном су шареноликог, јако хумористичког и духовитог садржаја. Временом су постали основа и стуб рада све већег броја стваралаца модерне уметности, а најчешће је омладина та која им даје заслужену (или незаслужену, како год хоћете) улогу "украса" многих грађевина и цивилних објеката.

Графити, са развојем модерне културе и поп-арта, све више црпе инспирацију из неких других грана културе, а најчешће су то одређени стилови у музици, па самим тим и у облачењу, понашању...

1. Наставница : „ Марко, заћути !“
Ученик: „ Хвала, такође“.
2. Наставник: „Да ли ви имате идеале?“
Ученик: „Па имамо, шта год то значило“.
3. Марко решава једначину, али му баш и не иде
Наставница: „Марко, шта је ово?“
Ученик: „ Па, ово су бројеви“.
4. Наставник: „ Ти, доле, ћути, а остали, тишина“.
5. Наставник: “Како знаш да је то баш прави одговор?”
Ученик: “Па осећа!”
6. Наставница: „Шта је био Јохан Гутенберг по националности?“
Ученик: „Био је новинар“.
7. Наставница српског: „ Ја сам дала овог часа 8 јединица“.
Наставник српског : „ Из чега?“.
8. Наставница : „ Знате ли ви која је највећа народна клетва?“
Ученик : „ То, да имамо четири часа матемаике недељно“.

5 "НАЈ" РЕЧЕНИЦА ИЗ ПИСМЕНИХ ЗАДАТАКА

1. Дошла је хладна јесен. Више не можемо да идемо на базен да се купамо, сада се купамо само у кади.
2. Следећег пута ћу Вам опширније писати, сада немам времена. Довиђења, наставнице!
3. У јесену су честе кише.
4. Када ми је мама рекла да могу на екскурзију, била сам задовољена.
5. Јесен је, јесен рана, ко пролећна грана.

ПРИЈАТЕЉСТВО

Кад имамо сећања – постоји прошлост, кад имамо наду чека нас будућност, кад имамо пријатеље лепа је и садашњост.

Можда нису увек поред тебе, можда их не виђаш често, можда имају проблеме своје...битно је да те воле и да знаш да пријатељи постоје.

1234
5678
90+-
*/%=

Шаљем ти дигитрон да увек можеш да рачунаш на мене.

Ако ти је срце рањено, ако ти суза замагли око и сенка туге прекрије лице, сети се да постоји уточиште, твоје безбедно гнездо код твоје другарице.

Кажу да су звезде једино савршено у свемиру, али то могу рећи само они који нису упознали тебе.

Синоћ сам послао анђела да те чува, али он се одмах вратио. Ја сам га питао жашто те не чува, а он ми је рекао да анђели не чувају анђеле.

Мислим да није реду да онај који те има упеца златну рибицу јер имајући тебе нема шта више да тражи.

СПОРТСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА Пише: Младен Давидовић

Фудбал, најважнија споредна ствар на свету, забава коју играју и прате милиони људи, има богату и занимљиву историју. Из ње се може сазнати доста тога интересантног и за данашње време необичног и невероватног. Издвајамо само најинтересантије:

1. прве фудбалске утакмице играле су на улицама;
2. голови су били погодне ствари из окружења, попут капија сеоске цркве (мрежа је први пут стављена 1891. године);

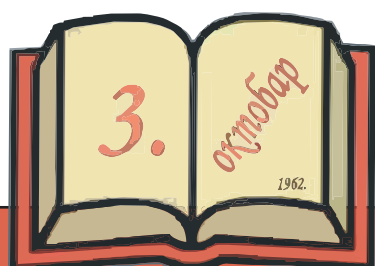
3. прве лопте су прављене од надуване свињске бешике (данас се праве од парчића кожног платна пришивених око гуменог мехура);

4. играло се без правила (правила су уведена 1863. године којима се ограничио и број играча на 11), играло се и рукама и ногама све до 1871. године када је одлучено да се игра само ногама и главом;

5. судије су делиле правду викањем и гестикулацијом (пиштаљка је први пут употребљена као реквизит арбитра 1872. године);

6. такмичење за куп старије је од од лигашких шампионата и почело је прво у Енглеској, колевци фудбала, а потом и у осталим земљама;

7. први куп у нашој земљи “Куп маршала Тита” освојила је Црвена звезда 1948. године победивши Партизан са 3:0

Mick Jagger:

“There’s definitely things I’ve done that were wrong. I’ve been cruel, I’ve been mean, I’ve been selfish, but I’m a human being”.

Cher:

“Everybody should love one another, because nobody’s here on earth for a long time”.

Steven Tyler:

“ Of all the things I’ve lost I miss my mind the most”.

John Lennon:

“If The Beatles or the 60’s had a message, it was: ‘Learn to swim. And once you’ve leared - swim!’”

Brain booster: answer “yes” or “no”
If the day before the day after the day before today was hotter then the day after the day before today, was the day before today hotter than today?

Have you ever thought how parents spend the first part of a child’s life encouraging him to walk and talk and the rest of his childhood telling him to sit down and be quiet!

Као и сваке године поводом Дана школе одржан је литерарни конкурс. Комисија састављена од професора српског језика од многобројних пристиглих радова одабрала је следеће радове као најуспешније:

НИЖИ РАЗРЕДИ

ПРВО МЕСТО

Немања Поповић III/4, ОШ "3. ОКТОБАР"

ДРУГО МЕСТО

Милица Ђурић II/2, ОШ "ДУШАН РАДОВИЋ"

Ленка Ловић IV/2, ОШ "3. ОКТОБАР"

ТРЕЋЕ МЕСТО

Марија Апостоловић IV/1, ОШ "3. ОКТОБАР"

ВИШИ РАЗРЕДИ

ПРВО МЕСТО

Александра Марковић VIII/3, ОШ "3. ОКТОБАР"

Лена Чолак VI/2, ОШ "3. ОКТОБАР"

Јелена Грофуловић VII/1, ОШ "3. ОКТОБАР"

ДРУГО МЕСТО

Никола Јанковић V/5, ОШ "ДУШАН РАДОВИЋ"

Милица Голубовић V III/1, ОШ "3. ОКТОБАР"

ТРЕЋЕ МЕСТО

Марија Орловић V II/2, ОШ "СВЕТИ САВА"

Кад се у школи жива поједем, не једем ужину

Кад се у школи жива поједем,
ужину не једем.
Нарочито ми смета
она чувава из клупе задње
бештија је права,
а изиграва јагње.

И једем себе, понекад тако,
Верујте није ми лако.
Ужину своју чувавој пружим
А себи кажем "Са њом се више не дружим".

Лена Чолак VI/2

Кад нешто не зна, гледа у мене,
срцем јој одговор пружим,
а кад од ње помоћ затражим,
она намерно блене.

Чуди се, као одговор тражи,
а сва су њена правдања лажи.
Како да онда ужина прија,
кад је чувава права лија.

Љубав из школске клупе

Годинама ми три анђела приређују најдражу гозбу икад припремљену. Додирнем их рукама, помилујем их по коси и кажем: "Хвала ти за најлепши осећај који си ми подарио". Ове речи прочитах као посвету у татиној књизи као рођендански поклон од маме.

Оне ме подсетише на најлепше приче уз које сам одрасла, а мама ми их је обично причала када је хтела да ме утеши, обоји стварност у ружичасто и охрабри. Сваки пут са лакоћом се сети најдраже бајке, лице јој се обоји и глас задрхти. Онда мало поцрвени и крене са описом татиног лика из гимназијских дана. Начин на који описује татину косу, очи, ход у мени изазива чуђење и дивљење. Сваки детаљ је остао урезан у сећању, бујице речи колико јој те речи и данас значе.

Са првим школским звоном почела је и најлепша мелодија у њиховим срцима. Сећање је тако свеже када говори о првим случајним последицама и сусретима. Крхка и немирна девојчица постаје забринута што јој се поглед зауставља на прелепом лицу дечака из друге клупе. Поцрвени, презноји се, али и даље верује да је то случајно, немогуће, забрањено. Временом сличне погледе на свом лицу и схвата да случајност није право име за то. Много је часова одржано и одмора проведено, док се тајна није разоткрила. А онда следе тајни састанци, шетње, држање за руку. Помало стидљиво ми и данас прича. Колико дуго је кришом посматрала улаз у школу, не би ли га само угледала. А када уђе у учионицу, учионица се напуни чаробном светлошћу и хиљаде звона одзвони у ушима. Најлепши делови мамине приче су они, у којима се подсећа догађаја са часова, заједничких несташлука, бежања и кажњавања. Све то изнова преживљава, радује се сваком детаљу који исплива на површину. Зато сваки пут прича добија на лепоти и постаје интересантнија.

Необично сам срећна што ће мама целог живота причати никад завршену причу и доживљаје из школске клупе. Схватила сам значај оне посвете и пожелела да и ја неком напишем сличну.

Александра Марковић VIII/3

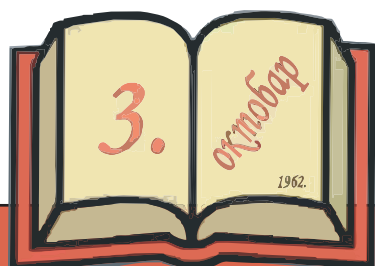
"У свету постоји једно царство, у њему царује другарство"

Мешају се осећања. Тако нам мало треба да будемо срећни. Предиван Миличин осмех, Дејанин поглед, Пецин поклон... То у мени изазива јако лупање срца, везују ме предмети и песме за неке драге особе.

Другова имам пуно. У школи, на фудбалу и испред зграде. Они су ми подједнако драги. Другарство се негује баш као мало дете и дели као ужина на великом одмору. "Најважнији су другови у невољи", кажу старији. Ту треба показати право лице. Када те притисну муке и проблеми, када сви од тебе дигну руке - ту сам ја твој верни и одани друг. Да запевам из свег гласа "Много смо јаки", да ти додам лопту, да ти даш гол, да урадим кришом задатак да добијеш петицу. Како је само пријатан осећај када некоме причињаваш радост, када пружиш руку некоме ко је у невољи и уморним погледом тражи спас. Ако тада пружиш руку, и учиниш да нестане његова патња, осетићеш топлину у души и неки занос и понос.

Дружењем храниш душу и тело и чиниш да живот буде много лепши, маштовитији и хуманији.

Немања Поповић III/4

Сретну се Пироћанац и Црногорац. Каже Црногорац:
„Де си, части ти?“
А Пироћанац ће на то:
„Што да ја частим? Части ти!“

Како се зове пироћанска тајна служба?
Циција.

Шета се Пироћанац са девојком и пролазе поред
цвећаре:
„Драги, што лепо
мирише!“
„Хоћеш да прођемо
још једном?“

Разговарају две
плавуше:
„Јел’ знаш да се Нова
година пада у петак?“
„Јој, само да не буде
13.“

Око чега се свађају два полицајца на улици?
Ко ће бити у средини.

Иде слон прашумом и стане на мрва.
Тек после неког времена примети да му
је нешто на ноzi.

Слон:
“О, извини, стварно те нисам
видео!“
“Ма ништа то се и мени могло
десити.“

Каже полицајац жени:
„Жено, донеси ми онај змијски
противотвор!“
„А, што, јадо, јел’ те ујела змија?“
„Није, вала, ал’ ево, иде према
мени“

Како два Црногорца перу кола?
Један држи сунђер, а други вози напред-назад.

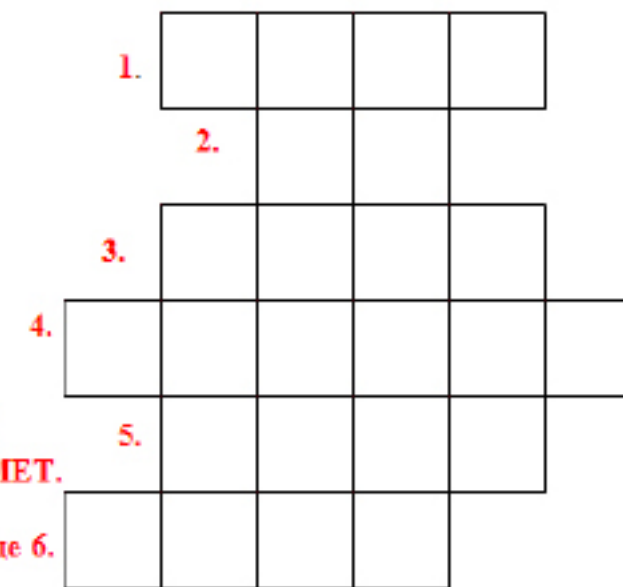
Око чега се свађају два полицајца у колима?
Ко ће да седи поред прозора.

Како полицајац пеца рибу?
Ухвати једну и бије је док не каже где су остале.

Држе се слон и слоница за сурлу. Упита слоница
слона:
“Драги, да ли ти мене стварно волиш, или ме
вучеш за нос?“

Ако решиш
слагалицу,
добићеш
познату
изреку.

1. Компаратив од ВИСОКО.
2. Лична заменица за свако лице.
3. Презент од ВИДЕТИ (3. л. јд.).
4. Инструментал од именице ПАМЕТ.
5. Везник за супротност.
6. Инструментал множине именице ОКО.

Душан Маринковић V/5

Размислите добро: постоје ли барем два питања на која нико не може одговорити потврдно?
Одговор: Постоје, то су: **Спаваш ли? Да ли си умро?**

Јована Тасић VI/2

Када је?
1. Када је будала паметна? **Кад ћути.**
2. Када су мале рибе добре? **Кад нема великих.**
3. Када је крава најтежа? **Кад стане на ногу.**

Бранка Вулета VI/2

Повежи жаргоне са њиховим значењем.

СМАРАТИ	НАЈБОЉЕ
ЗЕЗАТИ	ГЛУПАН
МУВАТИ	УДВАРАТИ СЕ
ЕКСТРА	БИТИ ДОСАДАН
ПАЈСЕР	ЗАДИРКИВАТИ

Видо Младеновић VI/2

Шта је то?

1. У шуми без мозга лаје?
  2. С кором ује без коре изађе?
  3. Бирибићи везу, бирибићи плету, бирибићи
голи ходе, бирибићи коло воде.
- Одговори: 1. секира; 2. хлеб; 3. прсти.

Тања Ђирић VI/2

